

Publicerad 2006-03-27 12:00 av glasfilosof

Amiel, saknad bor under min hud

Det här är ett brev för alla tårar som glömdes bakom saknaden
för alla gömda tankar som låstes in under frosten

<I>det här är ett brev för dig Amiel,
och för alla spruckna drömmar du förlorat

’kanske var det hösten som tog oss
när dina ögon slutade sjunga för mig
kanske var det hösten som begravde våra
vemodsord

och natten som slet i våra andetag’ </I>
skrev du till mig när vi förlänge sedan slutat andas
och det var årtal sedan jag gömt mina andetag i din hud

men jag minns dina ögon
jag minns fortfarande dina ögon när du sträckte mig lappen
när du gav mig dina ord
kysste min panna

och sprang mot mörkret
<I>mörkerskogen som åt din längtan</I>
~~

Jag såg dig aldrig mer
och dina dofter har fastnat i min hud
lika stark som du var förr
lika svag som jag är nu

<I>och jag glömmer aldrig dina längtansögon, Amiel
~~jag glömmer aldrig dig</I>~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren glasfilosof med Poeter.se id #6231 innehar upphovsrätten